

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

IX. ÉVFOLYAM 10. SZÁM – 2015. OKTÓBER 11.

A papság feladatai 4. - Az anyagiak kezelése

Az Úr Jézus sokszor hangsúlyozta, hogy Neki küldetése van, de ez a küldetés lelki értelmű. Amikor más egyéb került szóba, gondosan kikerülte a problémát. Nem ítélte el ugyan a más természetű dolgokat, hiszen véleménye és tanítása is volt ilyen dolgokról, Ő maga viszont anyagiakkal nem foglalkozott. Még akkor sem, amikor egyik alkalommal a jeruzsálemi Templomnál az úgynevezett templomadót kérték Tőle. Tanítványával, Péterrel ment a Templomba, amikor ez az eset történt és akkor is Pétert küldte halászni és a kifogott hal szájában található pénzzel tett eleget, de úgy, hogy azt mondta Péternek, fizess be magad helyett és helyettem. Akkor sem érintette a pénzt, amikor azt kérdezték Tőle: szabad-e adót fizetni a császárnak. Akkor is azt mondta: „mutassátok az adópénzt!” – Ugyanakkor figyelmeztette hallgatóit az anyagiakkal való helyes magatartásra: „adjátok meg a császárnak, ami a császáré, adjátok meg az Istennek, ami az Istené!” Hangsúlyozta a jócselekedetek fontosságát, amikor azt mondta: „aki inni ad nektek akár csak egy pohár vizet is az Én nevemben, azért mert Krisztuséi vagytok, bizony mondom nektek nem marad jutalom nélkül!” Igaz ugyan, hogy itt látszólag csekély dologról van szó és anyagilag legalább is egyelőre nem nagy értékű, az akkori és ottani körülmények között azonban jelentős dologról, hiszen vízszegény környezetben egy csepp víz is anyagilag érték. Nagyra értékelte az irgalmas szamaritánus jócselekedetét, amikor az nemcsak segített a bajbajutottnak, hanem a fogadósnak pénzt is adott. – Elfogadta a meghívásokat, a vendéglátást, ami abban az időben is csakúgy, mint manapság kiadással, tehát anyagi vonzattal is járt. – Megdicsérte Zakeust, amikor az vagyona felét a szegényeknek adta és akiket megkárosított, négyszeresen igyekezett kárpótolni. – Számos alkalommal láthatjuk Nála, Tőle, hogyan értékeli az anyagi dolgokat. – Eze-

Dr. Beer Miklós püspök atya templombúcsúnk ünnepén megáldotta az új kántorházat. (Képriport: 4-7. oldal)

ket a gondolatokat azért emlegetjük, mivel Tanítványait is, a papokat is és a Benne hívők közösségét is – a híveket, az Egyházat – úgy értékelte, mint Önmagát. Saját Személyének megtestesítőjeül akarta. Amit tehát a Mester tett, illő, hogy követői is tegyék! – Gondosan kell ügyelni tehát arra, hogy függetlenül attól, hogy halandó és esendő emberek folytatják az Ő művét, mégis megvalósuljon minden, amit Ő képviselt. – Nagyon is szembetűnő, hogy amikor tanítványait kettesével küldi azokra a helyekre, ahová menni szándékozik, azt mondja nekik, ne vigyenek magukkal semmit, még pénzt sem az övükben. – Nem az anyagiakra fejezi tehát a hangsúlyt, hiszen hatalmat ad nekik a gonosz lelkek felett, de pénzről szó sem esik; mennybemenetele alkalmával is beszél tanításról, keresztelezésről, de anyagiakról nem. – Ettől függetlenül olyan feladatot is kapnak, ami akarva, akaratlanul kapcsolódik a földi javakhoz. Ezekkel kapcsolatban pedig messze az Ő lelkületének

kell érvényesülnie – az igazságosság, a rászorultak, a szegények segítése értelmében. Ő Maga is igyekezett orvosolni a földi bajokat is, nemcsak a betegek meggyógyítása által, hanem helyzetük könnyítése által is. Amikor a farizeusokat korholja, azt kifogásolja bennük, hogy „fölélik a szegények és árvák javait, és nem szolgálnak igazságot a rászorultaknak.”

Az Úr Jézus mennybemenetele után az Apostolok igyekeztek is a krisztusi lelkületet ápolni a kialakuló közösségekben nemcsak a keresztelezés, hanem a szegények gondozása területén is. Bizonyítéka ennek az Apostolok Cselekedeteiben olvasható, amikor nemcsak a kenyértörés közösségében voltak egyek, hanem az úgynevezett szeretet-lakomákon is. – A hét diakónus megválasztása is ennek értelmében történt. – Ebből az időből való A hívek háláadására és áldozatos élete c. fejezet is, ahol ezt olvashatjuk: „egyikük sem mondott birtokból semmit sem a saját tulajdonának, hanem mindenki közös volt... nem is akadt köztük szűkölködő, mert azok, akiknek földjük vagy házuk volt, eladták, s az eladott javak árát elhozták és az apostolok lába elé tették. Ebből aztán mindenkinek adták kinek-kinek szükségéhez mérten...” Ezt az ideális állapotot hamarosan „elrontotta” a kapzsiság, ezt bizonyítja Ananiás és Szafira története (Cs. 5, 1) – Nagyon elgondolkoztató Simon „varázsló” esete is, aki nemcsak megkeresztelkedett, hanem pénzért akarta megvenni a Szentlélek kiárasztásának lehetőségét: „amikor pedig Simon látta, hogy az apostolok kézzel a Szentlélek, pénzt ajánlott fel nekik e szavakkal: adjatok nekem is olyan hatalmat, hogy akire ráteszem a kezemet, elnyerje a Szent Lelket! Péter azonban rászólt: vesszen a pénzed veled együtt, mivel azt gondoltad, hogy az Isten adományát pénzen meg lehet vásárolni! ... (Cs. 8, 9 -) – Sajnos ki kell mondani, hogy az anyagiakra is gondolni kell, miközben a lelki-

ek a legfontosabbak. Anyagiak nélkül nagyon nehezen, sőt a legtöbb esetben egyáltalán nem tud a kereszténység, az Egyház eleget tenni feladatainak. Még a Főparancs felebaráti szeretetre vonatkozó részét sem tudná gyakorolni. – A kérdés csupán csak annyi, hogy hogyan kell úgy kezelni az anyagi javakat, hogy a szívünk és a kezünk ne „tapadjon” hozzá; hogy eszköz legyen csupán a jó cél érdekében. A lelkiismeretesség és a legteljesebb krisztusi magatartás segít ebben, hogy követni tudjuk Mesterünket, „Aki noha gazdag volt – hiszen Ő a mindenség Ura – értünk mégis szegénnyé lett, hogy szegénysége által gazdagodjunk lelki-ekben főleg, és a földi gazdagság is a magunk és mások javát szolgálja; segítsen sokakat – mindenkit – hogy látva jócselekedeteinket, dicsérjék érte Mennyei Atyánkat, Aki minden jónak – az anyagiaknak is a Forrása. -

Pekker Imre plébános

Évközi 23. Vasárnap – Szeptember 06. - Ma egy hete az Úr Jézus elgondolkozató idézetére emlékeztünk, amikor Izajás próféta szavai szerint: „ez a nép ajkával tisztel engem, ám a szíve távol van Tőlem...!”, de emlékeztünk Szent Jakab szavaira is: „a tanítást váltsátok tettekre és ne csak hallgassátok, mert különben magatokat csaljátok meg!” – Most pedig elgondolkozunk azon, milyen csodálatos lehetőségeket ajándékozott a mindenkor embernek a jószágos Isten már teremtéskor. – Amikor megteremtette az embert, azt olvassuk a Teremtés Könyvében: „Látta Isten, hogy amit alkotott, nagyon jó.” Az embert ugyanis a saját képére és hasonlóságára teremtette – amikor pedig arcára lehelte az élet leheletét, páratlan lehetőséget ajándékozott neki, a személyiség ajándékát, aminek következtében az ember nemcsak élő és érző lény lett, hanem ugyanakkor a gondolkodásra, a következtetésekre és az erkölcsi érzékek iránt is képessé lett. – A mai szentmise üzenetében, különösen az Evangéliumban azt látjuk, hogy ez az isteni ajándék mennyire tovább él az Isten szándéka szerint, amikor a testet nem egyszerűen csodálatosnak teremt az Isten – azóta is – hanem mintegy megbecsüli Szent Fia által, Aki megtestesülésével Magára veszi az emberi testet és csodálatos alkalmává – most éppen a süket-néma meggyógyításakor – nem egyszerűen szól: „effata, azaz nyilj meg!” hanem félrevonta őt a tömegből, a fülébe dugta az ujját, majd megnyalozott ujjával megérintette a nyelvét...” Ezen keresztül megszentelte a szent cselekményt, nem egyszerűen beteljesíti a próféta, Izajás szavait: „Maga Isten jön el, hogy szabadulást hozzon nektek, akkor megnyílik a vakok szeme és a süketek füle hallani fog, ugrándozik majd a sánta, mint a szarvas és a némák nyelve örvendezve ujjong...”, hanem a gondoskodás aprólékos mozzanatai által is kifejezi az emberrel való igazi, mély és szép kapcsolatot, amire a szó teljes értelmében csak az Isten képes. – Ezt az isteni megnyilatkozást mi emberek csak „halvány módon” vagyunk képesek utánozni, amikor tiszteljük az emberi méltóságot, az emberi jogokat, sokat teszünk az ember testi előbbrehaladásáért – orvostudomány, szociális gondoskodások és nem utolsósorban amikor halála után „hívó lélekkel adjuk meg az emberi testnek a végtisztességet.” – Most illő, hogy azon is gondolkozzunk, hogy az ember testi lehetőségeivel, hogyan válaszol az ő Istenének! – Válaszunk legyen testi is, de lelki értelemben is! – Testileg: tudjuk a kezünket imára kulcsolni; tudjunk tisztelettel térdet és fejet hajtani Teremtőnk felé; halljuk meg a dicséretére hívó harangszót; tudjunk az időnkben Neki is szentelni...! – Lelki értelemben pedig halljuk meg a jóra hívó Atyai szót; érezzük magunkénak az Ő szent tanítását, tartalmas keresztény életre szóló felhívását; legyen meggyőződéses szavunk életünk, amikor az Ő szent dolgairól van szó... ahogyan a hivatalos imádságaink mondják: „engedd Urunk, Istenünk, hogy mindig hittel hallgassuk tanításodat és hangos szóval hirdessük szüntelen jótéteményeidet!”

Évközi 25. Vasárnap – Szeptember 20. - Az utolsó vacsorán a lábmosás eseménye után mondta az Úr Jézus: „példát adtam nektek, hogy amit én tettem, ti is tegyétek meg!” – Ezeket az Úr Jézus a lábmosásra mondta, de minden cselekedetével kapcsolatosan is mondhatta volna. – Példát adott a buzgó imádságra, a szelídsgre és alázatosságra, a szegények és elesettek megsegítésére, a megbocsátásra és együttérzésre, az ellenszereztetetre, a törvény tiszteletére, megtartására ... - Nagy szüksége volt az akkori embereknek is az ilyen példaadásra, de nagy szüksége van a ma embernek is, nekünk is! – Ezeket a példákban a birtokában tudunk ugyanis megfelelni keresztény küldetésünknek, miszerint: „a keresztény ember is úgy éljen, hogy mások követhessék példáját!” – Kell, hogy az Úr Jézus példái egyfajta parancsként álljanak előttünk, akik feltételei nemcsak egy elfogadható emberi életnek, hanem az örök életnek is. – Nagy próbatételnek volt kitéve a lelkiismeretes ember a világ kísértéseinek; érthető módon, hiszen „az igaz ember jócselekedetei emlékeztetik a gonoszokat bűneikre. Emiatt vannak kitéve a folytonos támadásoknak és gúnyolódásoknak.” – Szinte természetesen tartjuk az ellentéteket az egyszerű, képzetlen és a tudós között, a szegény és gazdag között, az erős és gyenge között, az alacsony és magas között, a sovány és kövér között... és ezek nem egyszer irigység forrásaivá válnak, versengéssé fajulnak. – Ilyenformán lehet valóság az Olvasmány mondata a Bölcsesség Könyvéből: „lássuk, hát igazak-e beszédei, figyeljük meg, mi végre jut! ... tegyük próbára, gúnyoljuk, bántalmazzuk őt, hogy megismerjük szelídsgét és kipróbáljuk türelmét!” – Ezek közben kell eljutnunk oda, hogy valóra váljon a Szentlecke gondolatmenete: „a természetfeletti okosság – a felülől származó bölcsesség – Isten ajándéka. Azt jelenti, hogy nem ösztönös vágyaink irányítanak minket, hanem Isten szemével nézzük és értékeljük az életet.” Az a világ nagy szerencséje, hogy vannak, ha nem mindenki is, akik komolyan veszik a szent dolgokat és erejükhez, lehetőségeikhez mértelen helytállnak. Ezek áldozata tartja ugyanis mintegy egyensúlyban a mindennapokat. Képzéljük el, milyen szép és tartalmas lenne az az élet, amit mindenki lelkiismeretessége, iparkodása, jóra való törekvése ... gazdagítana! – mennyivel szebbé tehetjük az életet, ha önmagunkban tartjuk fontosnak a Zsoltáros imádságát: „áldozatomat meghozom, magasztalom nevedet, Uram, mert jó vagy!” - Igazi, gyermekded ártatlanság és készség kell hozzá, hogy megértsük és komolyan vegyük Szent Pál gondolatait: „az Evangéliumban Isten meghívott minket, hogy Urunk Jézus Krisztus dicsőségéből részt adjon nekünk.” – a Zsoltáros imádságával kezdjük mindezt megvalósítani: „adj jó irányítást újjaimnak, hogy mindig akaratomat kövessem...!” és amikor megkapjuk a jóra való biztatást, igyekezzünk is szerinte gondolkodni, beszélni, cselekedni!

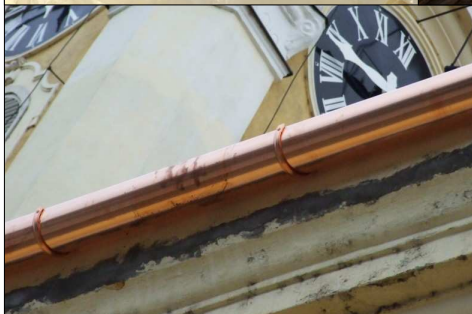
Évközi 24. Vasárnap – Szeptember 13. - Természetünkön fogva magunkban hordozunk olyan velünk-született dolgokat, amikre önmagunktól talán nem is figyelünk, de az Úr Jézus tanítása nyomán rájövünk, hogy ezek „nem az igaziak”, javításra, tökéletesítésre szorulnak. – Sok egyéb között ilyen például az élet keresztjeinek hordozása; vagy az áldozatvállalás, de ide sorolhatjuk azokat a hozzáállásainkat, amikor meglátásaink helyességéről van szó. – Nehezen tudjuk elfogadni, ha valami nem úgy történik, ahogyan mi szeretnénk, de még azt is, ha adott esetben be kell látnunk esetleges tévedéseinket- még nehezebb, ha a tévedéseket ki is kell javítani. – A mai szentmisében azért könyörgünk így: „Urunk, Istenünk, tekints reánk és engedd..., hogy egész szívvel szolgáljunk Neked!” – Egész szívvel – akkor is, ha áldozattal jár, akkor is, ha - amint az Úr Jézus mondta: fel kell venni az élet keresztjeit és úgy követni Őt. – A mai szent szövegek a szenvedő Megváltót állítják elélni, Aki nemcsak biztat az áldozatok vállalására, hanem Ő maga jár elől ezek elfogadásában, beteljesítésében. – Mondhatjuk, hogy az Olvasmányban Izajás próféta szövege szinte nagypénteki hangulatot kelt bennünk, amikor a Megváltót a fájdalommal Férfia-ként állítja elélni. – Ezt a tényt még az apostolok sem tudták igazán nem, hogy elfogadják, hanem még elképzelni sem – ennek bizonyítéka, hogy Péter apostol is ennyit mond az Urnak: „Veled ez nem történhet meg!” – az Úr Jézus pedig hangsúlyozza, hogy ez az Ő küldetése, ez által kell „az Emberfiának Isten szándékait megvalósítania!” – Egészen idegenül hangzik, amikor arról beszél, hogy Ő „nemcsak a saját keresztjét állítja tanítványai elé, hanem őket is készséges keresztihordozásra szólítja fel.” – Ez a messiási gondolat biztos, hogy nem csak az apostoloknak volt nehezen elképzelhető, hanem a történelem folyamán még nagyon sokaknak, könnyen lehet, hogy nekünk is, hiszen folytatólag emberek vagyunk, ezért kell ösztönözni imádkozni: Istenünk, „mennyei ajándékok éltető ereje járja át lelkünket, testünket, hogy ne a mi ösztönös természetünk uralkodjék bennünk...!”- az ember ösztönös természete szerint szeret meintegetőzni, magyarázkodni. Gondoljunk csak őszülein történetére; Káin és Ábel történetére! – Milyen nehezen jut el az ember odáig, hogy kimondja: „én vétkem, én igen nagy vétkem; atyám vétkeztem az ég ellen és te ellened; vagy Dávid királlyal együtt: „moss meg engem bűnömötől...!” – Ebben a helyzetünkben siet segítségünkre az irtalmas Isten – ezt ismert fel a Zsoltáros és mondta ki a 35. Zsoltárban: „Istenünk, szeretet a mi nagy kincsünk, szárnyad árnyékában nyernék oltalmat az emberek.”- Ennek azonban ára van, a megváltásnak köszönhetjük, amit az Úr Jézus szenvedésével, halálával és feltámadásával ajándékozott nekünk. Ezek által Ő előbb szeretett minket; nem méltánytalan tehát, hogy „Jézussal együtt mi is teljesítsük az Atya akaratát és vállaljuk a keresztutat...” az áldozatokat, de legalább azt, hogy zúgolódás nélkül hordozzuk mindennapi keresztünket – ezáltal mondhatjuk Szent Pállal: „nincs másban dicsekvésem, mint az Úr keresztjében * Általa a világ megfeszített számomra és én a világ számára!”

Évközi 26. Vasárnap – Szeptember 27. - Isten mindenhatóságáról, könyörületességéről és irtalmáról elmélkedünk nap, mint nap, a mai alkalommal is. Ennek igazolására örömmel állapíthatjuk meg, hogy Ő „nagy volt a teremtésben, értelmünket messze meghaladóan nagy volt a megváltásban és a megszentelésben. Szeretetének nem szabhatunk határt...” – Nemcsak az Őszövegségben, hanem az új szövetségben is, napjainkban is „az Egyházban némelyeket apostollá, másokat prófétává, ismét másokat tanítói tette...” ahogyan Szent Pál mondja, és mindezt azért, hogy szent szándékáról ne csak tudjunk, hanem teljesítsük is akaratát. Emberi gyarlóságaink igen gyakran másfelé vezetnek bennünket, Isten szándéka nem valósul meg bennünk, nem mert Ő így akarja, hanem mert mi akarjuk így. Ennek következtében fordulhat elő, hogy az Isten ajándékait nem jól használjuk. – Testi dolgainkban is lelki dolgainkban is, amennyiben az emberi kerekedik felül, akár meglepő dolgok is fordulhatnak elő. Nem mondhatjuk el mindig öszintén a Zsoltárossal: „az Úr végzései igazak, megvidámítják a szívet!” - A készséges emberről beszél az Úr Jézus az Evangéliumban, aki a kicsiben is tud hű lenni és ezért nem marad el a jutalma: „aki inni ad nektek akár csak egy pohár vizet is az én nevémben, azért, mert Krisztuséi vagytok, bizony mondom nektek, nem marad el a jutalma!” – Aki viszont elmulasztja a jót, amit pedig megtehetne, nem marad büntetés nélkül. Botránynak minősíti az Úr Jézus, amit képes az ember elkövetni, akár Isten szeretetéből neki juttatott adományai által is. – Így kerülhet sor a figyelmeztetésre a kéz a láb a szem vonatkozásában. Kézzel lehet áldást is osztani, segíteni, de lehet verni is, rosszat tenni is; ugyanígy a láb viheti oda az embert, ahol jó tehet, ahol segíthet a lelki-testi bajban, de lehet a jót „lábbal tiporni is” – hányszor tud az ember a tilosban járni... a szem által lehet egy biztató tekintet bátorító segítség, az együtt érző szeretet kifejezője, de lehet a gyűlölködés kifejezője is; miről tud beszélni a „gyilkos, gyűlölködő tekintet” például. – Erőteljesen fogalmaz az Úr Jézus az Evangéliumban; de a világért se gondoljuk, hogy öncsonkításra akar biztatni. A határozott elfordulásra azonban külön fel akarja hívni a figyelmet: komolyan kell szakítani azzal, ami a rosszat jelentheti számunkra! – Komolyan fontolóra kell vennünk, mi az, ami akadályt jelenthet a földi javak használatakor a lelki javak elérésében! – Nem volna helyes a dolgok menetében, ha fél kézzel, fél lábbal, fél szemmel is csak azért vétkoznénk kevesebbet, mert nem vagyunk képesek többre; az igazi az, hogy tudatosan ragaszkodunk a jóhoz, akár két kézzel, két lábbal, két szemmel is; vagyis elvből tesszük a jót és ezáltal hálálkodunk Istennek a lehetőségeikért! – Ezek által akarunk Vele lenni és másokat is „közelebb vezetni Jézushoz!”

felújítása

Képriport

A templomtető felújítására vonatkozó szerződés módosításra került, így néhány változás történik a megvalósításban a tervekhez képest.

A tetőszerkezet befejezésre kerül még ősszel. Sajnos az időjárás miatt sok csúszás történt. Szintén elkészül még ebben az évben az új villámhárító. A kivitelező

cég felújítja a toronyba felvezető lépcsőt, feljárt és zárható ajtót készít.

A templom homlokzata viszont csak a jövő esztendőben fog megújulni. Azt saját erőből fogjuk elvégezni, (az állványozást ez a cég felajánlotta a jövő évre is.).

Köszönjük az eddigi támogatást az Önkormányzatnak és kérjük a híveket, hogy le-

hetőségükhöz mérten segítsenek ennek a fontos ügynek a megvalósításában!

Ezúton is kérünk mindenkit, hogy megértéssel és türelemmel fogadja a még hátralévő munkálatokkal járó esetleges kellemetlenségeket, kényelmetlenségeket.

Varga Frigyes, világi elnök

Baba-mama klub a Szent Imre Közösségi Házban

*„Egy, kettő, három, négy,
te kis cipő hová mégy?
Kip-kop kopogok,
óvodába indulok.” (mondóka)*

Ici-pici cipőcskék kopogásától volt hangos az utca, sok, kis ember indult útnak: nem máshová igyekeztek, mint az óvoda kiscsoportjába.

A Szent Imre Közösségi Ház kéthetente keddenként mesevilággá változik: anyukák és gyermekeik töltik meg a termet, hogy kezdetét vegye a játék. A játékidőben lehetőség nyílik az ölben ülő dalocskákat, mondókákat a pici gyermekekkel együtt énekelni, mondani, a játékos, mozgásos tevékenységekbe bekapcsolódni. Kipróbálhatják a gyermekek kézügyességüket, kreativitásukat is a rajzolás, mintázás tevékenységek során.

A közös játék lehetőséget teremt

az ismerkedésre. Óvodába készülnek ezek a pici emberkék, ennek előszobája lehet a Baba-mama klub, ami már több mint 5 éve működik a faluban. Sok kis gyermek indult útnak „tőlünk”. Idén augusztusban is elbúcsúztattuk őket, útravalónak pedig egy kis macis bögrét adtunk, amibe „belecsomagoltunk” rengeteg szeretetet, emléket, bátorságot. Közös ismeretséggel indulhatnak az óvodába, az ismerős gyermekarcok segíthetik az óvodába beszkokás folyamatát. A klubban a szülők is megismerkedhetnek egymással, ki tapasztaltabban, ki bátoritanul tekintget az óvoda felé. A közös beszélgetések segítségül szolgálhatnak. Előszelhat bennünk egy – egy bizonytalanságot neveléssel, óvodába induló érzésekkel kapcsolatban.

milyen érzelmekkel kezdi meg óvodás éveit: Ha pozitív gondolattal töltjük meg gyermekünk szívét az óvodával kapcsolatban, sokkal könnyebb lesz a beszkoktatás és a kiscsoportos, ovikezdő év: a tapasztalatcsere, vagy jó tanács segít.

Mesevilág varázslatos kapuja az óvoda ajtaja, a gyerekek nagy várakozással és vágyakozással lépik át azt minden nap: ha a szülő mosollyal, kíváncsisággal, érdeklődéssel mesél gyermekének az óvodába indulásról, saját pozitív élményit is elmeséli, biztos sikeres és könnyű óvodás évek várnak gyermekére (és a szülőkre is). Szeretettel várunk minden apró kisembert, akik óvodába készülődnek.

*„Milyen lehet az óvoda?
Sok kisgyerek jár oda? (...)
Hogyha úgy les, ahogy mondták,
Szeretem majd az óvodát.”
(Mentovics Éva: Milyen lehet az óvoda?)*

Legfőbb vágya a szülőknél, hogy gyermekeik szeressék az óvodát, szeressenek majd oda járni, így bizalommal, biztonságban tudhatják gyermekeiket. Sokat beszélgetünk az óvodába indulásról, rengeteg félelem és bizonytalanság van a szülőknél. A szülők érzései nagyban befolyásolják, hogy gyermekük

*„Kukurikú jó reggelt,
szól a kakas, ha felkelt.
Ti is gyorsan keljetek...”
Baba-mama klubba,
majd óvodába menjetek...”*

Sok szeretettel: Marcsi, Vali és a két Timi

Bevonulás

Pekker Imre főesperes úr
köszöntötte Püspök atyát

Varga Frigyes elnök úr és Benkó
Péter kántor köszöntője

Szentmise

Körmenet az Oltáriszentséggel

Az énekkar a körmenetben

Emlékkép is készült
e jeles alkalmából...

Felolvasóink: Dr. Tóth Éva, Mikoly Istvánné, Surányi Szilárd

Máriás
fiatalok:
Benkó
Bernadett,
Surányi Réka,
Vlcsek Renáta,
Mikoly Vivien

Fotók:
György Péter

A zenekar szolgálatát Püspök atya külön is megköszönte

A felszolgálásban, vendéglátásban segédkezők — Köszönjük munkájukat!

„Szelfi” a püspök atyával...

„Pacsi”

Püspök atya megtekintette az új kántorházat

Miklós püspök atya pár szót váltott az alsónémedi hívekkel

Koccintás

A szentelés ünnepélyes pillanatai

Áldás

Hálással köszönjük mindazoknak, akik bárminemű munkájukkal, felajánlásukkal, adományaikkal szembé, méltóbbá tették templombúcsúnk ünnepét, s egyben az új Kántorház megáldási-, és felszentelési ünnepségét! Isten fizesse meg mindenkinek nagylelkűségét, jóságát!

Alsónémedi Rk. Egyházközség

Körmenet

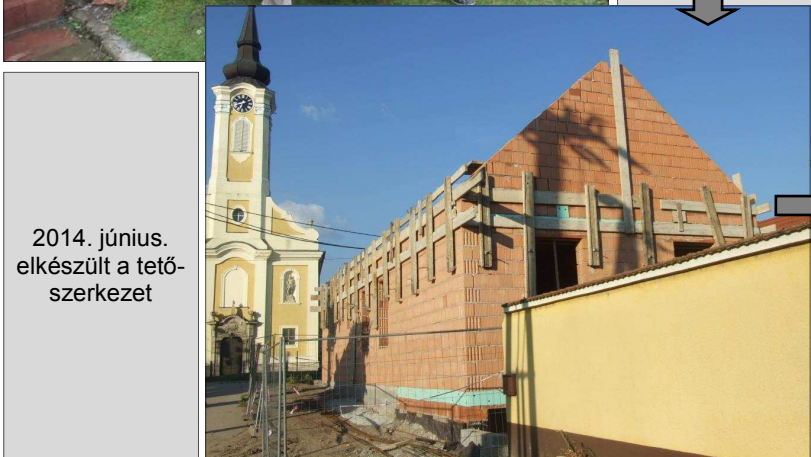
2014. február 28. Kiköltözés a régi kántorházból az iskola melletti szolgálati lakásba

2014. március - április: A kántorház elbontása

2014. májusában elkezdődött az új kántorház építése. Két hónap leforgása alatt elkészült a pinca, a házfalak, a földém.

2014. június. elkészült a tetőszerkezet

2014. július: elkészült a tető cserépfedése és a bádogos munkák.

2014. augusztus: elkészült a villany alapszerelése, az egyedi nyílászárók megtervezése, megrendelése.

2014. szeptember: elkészült a helyiségek belső vakolása, valamint beépítésre kerültek a nyílászárók: ajtók és ablakok.

2014. november elkészültek a fűtés- és vízvezeték szerelési munkák, az aljzat szigetelés.

2014. október: elkészült a helyiségek aljzat-szigetelése, valamint folytatódtak a villanszerelési munkák is. Az udvarban pedig elkészültek a ház körül a járdák.

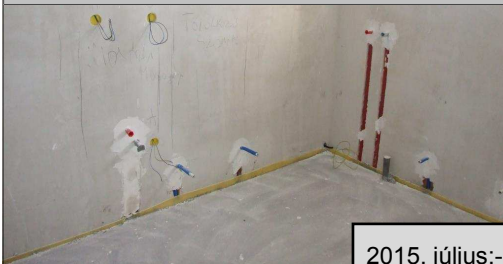

2015. május elkészült a hidegburkolás..

2015 június: elkészültek a meleg burkolatok megtörtént az épület külső szigetelése, vakolása, színezése.

2015. áprilisig: a téli hónapokban folyamatosan haladtak a tervezett munkálatok, elkészült az összes belső szerelvényezés (fűtés, vízvezetékek kiépítése), illetve az aljzatbeton, a vakolás.

2015. július:- augusztus: beépített szekrények elkészítése, beépítése, apró külső munkálatok elvégzése: lábazat, a garázs-színezés, külső tereprendezés..

Kántorház története

AZ ALSÓNÉMEDI KÁNTORHÁZ

A kántorlakásra utaló első adatunk csak közvetett: az 1725-ös és az 1744-es egyházlátogatási jegyzőkönyv jelez kántortanítói fizetésjegyzéket, tehát létezett oktatás, s az oktatást végző kántortanítónak laknia kellett valahol. Az ekkori kántorház pontos helyét nem ismerjük. 1811-ben Vácról érkezett ácsok a Historia Domus szerint „a kántorházon is megjavították mindazt, ami javításra szorult.”

Azt viszont kiderül az 1841-es Visitatio-ból, hogy a kántor az iskola épületében, vagy az iskolához kapcsolódó lakásban lakott: „A kántorházat, ami egyben iskolaépület is, az egyházközség tartja fenn, minden javítást, bővítést az egyházközség végez.” A Historia Domusban van egy feljegyzés, mely szerint a Takarékszövetkezet helyén álló egykori harangszőlakás, vagy annak elődje kántorlakásul is szolgált. Valószínűleg az iskola közelsége miatt. Ekkor még a községi főjegyző lakott a templommal szembeni utcasarkon...

A fellelhető adatok szerint 1903-ban vette meg az egyház-község a mai kántorház helyén álló nagyon rossz állapotban levő épületet. A 2006-ban megjelent, egyházközségünk történetét bemutató könyvben pontatlanul jelent meg a kántorház építésének adata: 1927-et adja az építés dátumául. Sisa Imre plébános úr ekkor érkezett Alsónémedibe, s ugyanebben az évben

emlékezik vissza: „A kántorlakást körülbelül 20 évvel ezelőtt építették, 22 év alatt meszelő nem volt a külsején.” Ha visszaszámolunk, akkor az 1905-07. év kerül előtérbe. Így kijelenthetjük, hogy 1903-ban, a megvásárolt telken lévő romos épület elbontásra került, és körülbelül 1905-ben, tehát pontosan 110 évvel ezelőtt épült a 2014-ben elbontásra kerülő kántorház. A Halászy Károly út felé eső repedés már igen korán jelentkezett. Sisa esperes úr így ír:

„Az udvar felé eső végfal a Horthy úti [ma: Halászy K. út] oldalfal egy részével megindult, mert alapja bolygatott földbe, vagy gödörbe volt vetve. Életveszélyes volta miatt gerendákkal kellett már megtámogatni. Pedig vagy 15 éve úgy állott már, de senkinek komolyan nem jutott eszébe rendbehozni. Ez is az én időmet várta – ajtók, ablakok, küszöbök elnyúvva, kifordulva. A kántorlakás villanyát is az egyházközség vezette be 1926-ban.”

A tűzfal kijavításra került: A kántorlakás végfalát 1927-ben helyreállítottuk. A nád-dal fedett istállót cserép alá vettük. Ennek még falát kell kijavíttatni és bemeszeltetni. Magyar Sándor 1928-ban ültetett fákat és szőlőt.”

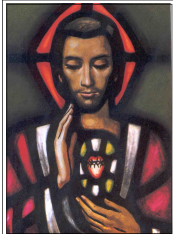
1928-ban kifestették az épületet. 1950-ben államosították, s per útján csak a felét sikerült visszaszereznie az egyházközségnek. 1959-ben új nagy- és kis vaskapu készült. A tetőzetét 4000 Ft-ért javították. 1964-ben

újabb tetőjavítás történt. 1967-ben új külső ablakszárnyakat kapott. 1974-ben kívülről renoválták. A tetőzetet megjavították és újra vakolták. Az előszoba dupla ablakot és ajtót kapott. A konyhát új cementlapokkal kövezték ki. 1988-ban a kántorházi udvart és a házat rendbe rakták. 1990-ben új tetőzetet kapott a kántorház.

1999-ben az új kántor ideérkezésekor az épület lakórészét renoválták, új melléképületet építettek, s külsőleg is tatarozták. Laczkó Mihály atya így ír erről a Historia Domusban: „Augusztusban kántorcserét végeztünk. Tamasi Ferenc megállapodással felmondott, és helyette Benkó Péter került felvételre, aki a falu kántortanítója lett. [...] ezen évben elvégeztük a kántorház teljes belső felújítását is. Így ide költözhetett feleségével, Beszkid Valikával, és kislányával, Petikével.”

2005 nyarán a romos állapotban lévő két raktárhelyiséget lakószobává alakították, és új külső ablakszárnyakat kapott az épület. Az elektromos hálózatot felújították. 2006-ban a lakás egy részét ismétellen kimeszeltették. Mindezen gondoskodások ellenére a lakás sajnos nagyon rossz általános állapotban volt. A Halászy Károly utca felőli fal repedése tágult, süllyedt a tűzfal felőli oldal, s nagyon vizesek voltak az épület falai. S az egyházközség új épület megépítésére szánta magát...

Szent Imre Közösségi Ház hírei

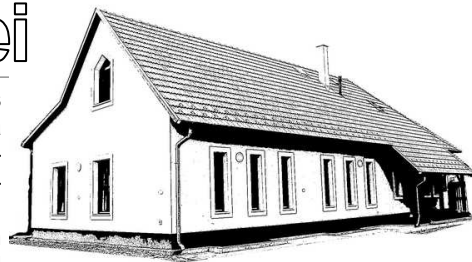
Jézus Szíve Családja

Jézus Szentséges Szívének Családja a következő közös első vasárnapi imaóráját okt. 04-én az esti szentmise után tartja a templomban.

Ezt a szentórát ajánljuk fel az énekkarunk élő és megholt tagjaiért az új tagokért, a zenekar tagjaiért, és kérjük a Magyarok Nagyasszonyát énekkarunk névadóját és oltalmazóját esdje ki Szent Fia kegyelmét, hogy úgy tudjuk átadni a

hallgatóinknak a szívünkben élő tiszta érzésinket, hogy általuk közelebb jussanak az emberek Jézushoz és az Ő drága Édesanyjához. Ez a mi küldetésünk nem válhat valóra a Magyarok Nagyasszonyának anyai oltalma és könyörgése nélkül. Magyarok Nagyasszonya könyörögni értünk, kik hozzád folyamodunk! A Szűzanya dicsőítette Istent, mert tekintetbe vette szolgálója alázatát. Ebben a mondatban benne rejlik a felismerés, hogy az Úr világot megváltó tervében felvett egy szegény galileai leánykát. Ez Isten irgalmának és jóságának a műve, amiből kiolvashatjuk, hogy az alázat az igazság felismerése. Biztos ismeret arról, hogy ez a világ és az ember a Teremtő Isten által lett és tőle függ. Az élet nem egy vásár, ahol mindent megveszünk, amit kívánunk, hanem Isten egyetemes üdvözítő tervének teljesítése. Ebben a tervben mindenkinek megvan a maga feladata. A Szűzanya nem akar más lenni, mint az Atya szolgálója. Nem akar mást, mint maradéktalanul teljesíteni az Atya akaratát. Jó

édesanya lenni és segíteni Jézust a világmegváltás művének megvalósításában. A Szűzanya élete mutatja milyen fontos a szeretetből fakadó türelem. Gondoljunk az Egyiptomba való menekülésre, a farizeusok támadásaira, Jézus kereszthordozására és halálára. Mária soha nem fakadt ki, vagy türelmét veszítve sem kiabált, nem panaszkodott. Emögött sok imádság és nagy akaraterő rejlik. Ezzel példát mutat az édesanyáknak, hogy amikor felnőtt gyermekeik rosszul viselkednek, bántó szavakat mondanak, akkor az imádság, a türelem és az Isten gondviselésébe vetett bizalom az egyetlen megoldás. Ahogy az anyagot meg kell munkálni, hogy használni lehessen, így van ez az emberi természet is. Dolgozni kell rajta, hogy szenvedélyek indulatok feszültségek ne uralkodjanak fölöttük, hanem Isten kegyelmével győzelmet arassunk. Mária megtanít minket, hogy a legnehezebb körülmények között is lehet alázatban, szelídségben, türelemben élni, ha Jézus van a szívünkben! Isten a mi Mennyei Atyánk a Boldogságos Szűz Máriát ezért a 'minden népek Nagyasszonyává' a Magyarok Nagyasszonyává is emelte. Kövessük példáját és a Szűz Anya elvezet minket Jézushoz!

(özv. Szlovicsák Balászné)

Oktoberben a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Szept. 30 – Okt. 8

Győrvári Pálné
Özv. Somogyi Jánosné
Özv. Végh Antalné
Özv. Nagy Balászné

Okt. 9 – 17

Özv. Győrvári Gáborné
Özv. Takács Ernőné
Özv. Bársony Istvánné
Molnárné Bálint Erzsébet

Okt. 18 – 26

Kiss Katalin
Surányi Krisztina
Sponga Istvánné
Nagy Jánosné
Jakab Mária

Okt. 27 – Nov. 4

Acsai Lászlóné
Csernák Nikolett
Özv. Kiss Albertné
Sponga Anita
Bolnovszky Lászlóné

Kedves Alsónémediek!

Mint az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség legújabb büszkeségének, a kántorháznak – családdal együtt – első használója, köszönetemet fejezem ki a Kántorházzért! Nagyon nagy dolog az, hogy elkészülhetett ez a ház. Rengeteg áldozat, és jószándék van mögötte. Hálás vagyok családdal együtt, hogy egy ilyen gyönyörű lakásba költözhetünk.

Jó érzés megtapasztalni, hogy Alsónémedi fontosnak tartotta azt, hogy az egészségtelen lakás helyére egy olyan ház épülhetett, amelyet hosszú ideig használhatnak a majdani kántorok is, a település javára, s a hívek öröme. Köszönöm Istennek, és a Szűzanyának! Mi a jelenlegi lakók, hálátel szívvel gondolunk azokra a jötevőkre, akik segítségével megújulhatott a kántorház, illetve az építés alatt kényelmes helyen lakhattunk:

- Pekker Imre főesperes Úrnak,
- Egyháztanács tagjainak, Varga Frigyes elnök úrnak,
- az ún. „Kántorház Bizottság” tagjainak: dr. Tóth Éva, Kiss Tibor, Surányi Szilárd, Végh Balázs,
- Vincze József polgármester Úrnak,
- Alsónémedi Önkormányzat Képviselőtestületének tagjainak,

- a házat építő mestereknek,
- költözésben segítőknek (oda, vissza, Rimócra),
- bútorkészítési lehetőséget,
- ABÉVA Kft munkatársainak,
- valamint mindazoknak, akiknek kegyes adományából megvalósulhatott az épület: köszönetet mondok a pénzádományokért, támogatásokért, az építőanyag-, vagy bútorkészítési, illetve háztartási gépfelajánlásokért, valamint a téglajegyek-, vagy a katolikus bái belépők megvásárlásáért. A mesterek felajánlásait is nagyon köszönöm, köszönjük.

Hatalmas áldozatot hozott az egyházközség ennek a háznak a felépítésével. Köszönjük, hogy ezt az áldozatot éppen ekkor, a családom itt-tartózkodása alatt hozták meg. Ígérem, a kántorház ajtaja mindenki előtt nyitva fog állni, bármilyen ügyben is keresnek meg minket. Olyan jó, hogy azt tapasztalhattuk, hogy az emberek velünk együtt örültek az új ház megszületésének.

Köszönök mindent, köszönünk mindent! Isten áldja meg jötevőinket! Köszönöm Püspök atyánk áldását is! Kívánom, hogy a kántorházba is, de Alsónémedi minden házába költözzék egészség, és öröm, béke és boldogság.

A Benkó család nevében:
Benkó Péter

Aranymisét tartott templomunkban szeptember 13-án Tóth Péter Domonkos atya.

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség
Kiadványa. Megjelenik havonta.
Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter
A szerkesztőség e-mail címe:
szentkereszt2351@gmail.com
Köszönettel fogadunk minden észrevételt,
segítséget!